

Den til forsendelse med VANDposten kongeligt privilegerede

JUULSBORG AVIS

Organ for Møgelø, Alø, Mågeø og alle de andre paradisoer mellem Det Ømme Kloster og Holger Danskes Briller. Garanteret anti-upolitisk og totalt uafhængig af den siddende, stående eller gående regering.

Uden tilknytning til Skipper Skræk, Batman, Anders And, Basserne og Thyholm Masketidende.

Bladet udkommer, når Redaktionen sladretaske og sladderbøtte er fyldt med sladder og andet skæmtsomt stof.

Egne korrespondenter i Paris, New York, Moskva, Peking, Jegind Havn, Hvidbjerg Lystanlæg, Den Hellige Kilde, æ Pimand si allerdyreste krambiks

og hvor det ellers synes at være

OPPORTUNUSSERISTISK!!!

1. piltene og deres husdyr

I går eftermiddag, da 1. piltene skulle i gang med at opbygge deres boplads, skulle Kristian Ydes fikse idé – det syntes han i hvert fald selv den var – føres ud i livet. Han måtte dog snart erkende, at drengene var for dørse til at finde alle de pinde, som Yde ellers i sidste uge var herovre for at sprede rundt i hele Møgeløs skovbund. Men med al sin lange livs- og FDF-erfaring kunne Yde selvfølgelig hurtigt omstille sig på en ny plan, for brænde skulle der skaffes.

Derfor sendte han Elias hen til den nærmeste døde træ med en swær økse og beordrede ham til at hugge til. Yde havde tilsyneladende bare glemt (eller havde han?), at det var den træ, han havde gemt øens største hvepsebo inden i!

Redaktionen unge, Fortnite-spillende udsending, Noah Yde, kunne derfor berette om, hvordan stakkels Elias – *citat: "blev attacked af en masse hvepse, ja det var faktisk en hel hvepse-rush"*. Denne redaktør ved æ helt, hvad det egentlig betyder, men det lyder både vildt og livsfarligt!

K. Yde mente dog ikke der var nogen grund til at køre stemningen sådan op, for som han efterfølgende sagde til Elias: "Det ville da være værre, hvis det var hele flokken af Obelix' vildsvin, der var kommet rendende efter dig".

Lad os lige tage den her: Giv mig et Y – Y! Giv mig et D – D! Giv mig et E – E! Hvad siger det?
Knoldesparker!

Problemer med kartoffelskrælning

Redaktionen køkkenterrasse-korrespondent var i går lige ved at måtte give psykisk førstehjælp og kontakte Gl. Laven si Skidt-tilpas-i-si-hoved-hus, da Kim Kort-tids-sejlkårl var ved at gå til af stress, da han opdagede, at æ kartoffelskrællemaskine æ var til at få i gang. "Jamen, jamen," udbrød

han og fortsatte: ”Mi kuern siger jeg skal være færdig med at skrælle alle kartofler til søndagens haremis om under syv minutter. Ellers bliver hun lige så gal og ustyrlig!”

Pludselig lyste Kim dog op i en stor smil, for han havde fået en idé: ”Vi har jo en fuldbefaren maskinmester til bare at gå og dvaske sig som leder for 2. piltene. Han må da kunne skrue i sådan en skrællemaskine så let som ingenting”. Kim sendte derfor straks bud efter Mathias Mellem-Jepsen, som beredvilligt kom ned for at kloge i æ maskineri. Det gjorde han længe, og pludselig var der én et sted fra, der råbte: ”Mathias, hvad laver du?”, og han svarede straks: ”Jeg roder lidt med rytmeboxen – jeg mener, med æ kartoffelskrællemaskine”.

Men uanset hvor møj han rodede og skruede i den, hjalp det ingenting. Den ville bare æ mere, den gode, gamle maskine, som ellers har været mangan en sejlkårls bedste ven gennem tiderne. Æ korrespondent vejrede derfor, at der måtte være et drama under opsejling, og spurgte derfor Kim, hvordan han havde tænkt sig at overbringe nyheden til si kuern Lene. ”Nåh, det bliver såmænd ingen problem,” svarede han, nu i munter stemning. ”Jeg har allerede videredelegeret æ skrællearbe’ til en par tanter”. Skæbnen ville, desværre for Kim, at Lene overhørte denne bemærkning, og den faldt ikke i god jord: ”Du stopper lige nu med at jawe rundt med æ tanter – du skal bare passe dine egne opgaver,” råbte hun efter Kim. Og så er ellers hverken Lene eller Kim set noget sted på æ Ø siden...

2. puslingenes Pi-kram

Da Torben Dam og si 2. puslinge først på formiddagen var på besøg i seniorvæbnernes lejr, var der højlydte diskussioner om, hvad der skulle bringes med hjem af godt kram fra den forestående ekspedition til æ Himmelpi. Pigerne havde alle mulige forskellige ønsker, som de naturligvis nævnte tilpas højt til, at Arnold kunne høre dem – for så kunne det jo være, han ville købe noget til dem. Én ønskede sig en ny kam, der kan åbnes som en springkniv, en anden ønskede sig en vandpistol, der først går i stykker efter fire-fem skud. Pigerne kunne dog godt fornemme, at Arnold ikke sådan lige lod sig lokke til at købe gaver til dem, så til sidst skar én af dem igennem og råbte højt: ”Arnold, hvis ikke vi kan få alt det andet, så ønsker jeg mig bare en pakke cigaretter!”

Det blev alligevel for møj for Arnold ene-hane-i-hønsegården Dam Thiesen, så han flygtede over stok og sten, endda så voldsomt at han væltede rundt over Kristen seniorvæbnerleder si hjemmebragte sammenskruede bordplade. Han var dog hurtigt oppe at stå igen og erklærede stolt: ”Mine ben kan stadig godt bruges til noget!” ”Nåh, det er da heldigt nok, at de ikke bare hænger og dingler,” var far Dams eneste kommentar.

Efter hjemkomsten fra æ Himmelpi har avisens ekspert i strategiske overvejelser observeret, at Arnold har valgt en mere offensiv tilgang over for pigerne, idet han i stedet for gaver til dem har købt sig selv en stuer sværd.

Dagens reportager fra væbnerbopladserne

Hele den samlede redaktion var i løbet af formiddagen på reportagerejse rundt til samtlige bopladsere på æ Ø. Hos seniorvæbnerne blev der pralet lige rigeligt af, hvor stuer en byggeri der egentlig er plads til i æ Sopp’bassin, da Anne Smed proklamerede, at hun da havde slæbt rawter, der var lige omkring 90 meter høje, i hvert fald på den jænne led. ”Arh, ka’ det nu og pass’?” spurgte Elisabeth

helt køligt, hvorefter Mia Hove konstaterede, at Elisabeth jo er geolog og derfor ved alt om jord, så hun er æ sådan til at spøge med.

Turen gik herefter videre op forbi væbnerelevernes boplads, hvor der ikke skete møj andet end at Kim Kredsleder jawede rundt med dem alle sammen, så det var jo ikke just breaking news.

Det var der til gengæld hos 1. væbnerne! Her kunne Thea nemlig fortælle holdets nye motto, som lyder: ”Vi er både store, stærke, seje, rå, vilde og skabede!” – eller noget i den retning...

Da redaktionen til sidst nåede frem til 2. væbnerne, var der ikke rigtigt nogen tegn på, at de levede op til det samme. Æ knejt' sad i hvert fald bare og hang på hver deres Møgelø-stuerl eller hjemmebragte træbænk, mens Peter samt Martin 3 og Martin 4 tøffede adstadigt rundt for at se bare lidt arbejdsomme ud. På den anden side kan man ikke tage fra dem, at de havde fået bygget en ordentlig swær hus, der bare stod knivskarpt – endda så skarpt, at det også næsten var lykkedes at få dækket alle stålbesnøringerne med en stump snor.

Allans møj swære regnestyk'

Allan Snacks René har været på noget af en styk arbe'. Han har nemlig forhørt sig om Louisa Ydes fødselsår, og Louisa har selv fortalt ham, at hun er født i 1997. Efter en længere omgang læggen til og trækken fra, er Allan nået frem til, at hun så er 24 år gammel, og han mener, at det da nok skal passe, at hun er et sted mellem 17 og 63.

Men der skulle altså mere regneri til, for Allan har også fået opsporet, at Louisa har en datter på 24 år. Det har kostet den stakkels mand en hel del hovedbrud at nå frem til, hvordan det skulle hænge sammen, men efter at have opstillet en andengradsligning har han regnet sig frem til de to eneste mulige løsninger: Enten er Louisa og hendes datter samtidig også søstre, eller også er den ene oldemor til den anden.

Allan virker selv til at være ganske tilfreds med og stolt af si regne-kundskaber, men Redaktionen har sendt hans beregninger til gennemsyn hos en flok veluddannede matematikere, for at få vurderet om de nu også helt holder vand.

Vejrudsigten:

Claus erfaren-vejrhanen Jepsen kunne på baggrund af middagssolens temperatur i siestaen vurdere følgende: Det har været koldere i daw, end det bliver på resten af lejren.

Dagens pollental:

Velfungerende kartoffelskrællemaskiner: Minus jæn.

Pi-kram, der er i stykker: Støt stigende.

Dette var slut på dagens avis. Sladder kan indleveres dagligt mellem kvart i og kvart over eller e-mails på pimand@blødis.julsø.

Tak for i aften!